

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

30 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de Procuror-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 aprilie 2019, în privința inculpatului

Haritonov Constantin.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>31.07.2018 – 05.11.2018,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>27.11.2018 – 23.04.2019,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>17.08.2019 – 30.10.2019.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 05 noiembrie 2018, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Haritonov Constantin a fost condamnat în baza art. 217 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 150 unități convenționale, adică 7500 lei și în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la amendă în mărime de 200 unități convenționale, adică 10.000 lei.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul total al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de amendă în mărime de 350 unități convenționale, adică 17.500 lei.

De la Haritonov Constantin s-a încasat în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 1680 lei.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Haritonov Constantin, urmărind scopul semănatului și cultivării ilegale a plantelor care conțin droguri, în proporții mari și fără scop de înstrăinare, în continuarea intenției sale infracționale, încălcând

prevederile art. 9 alin. (1) a Legii nr.382 din 06.05.1999 “Cu privire la circulația substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor”, într-o perioadă nedeterminată, ilegal a semănat și cultivat la locul de trai al său și anume în grădina domiciliului ce aparține lui Chisse Maria xx, amplasat în s. xx, r-nul xx, plante de cannabis (cînepă) în cantitate de 45 plante- adică în proporții mari, care conform raportului de expertiză nr.34/12/3-R-313 din 27.06.2018, conțin componentul stupefiant tetrahidrocannabinol, ce se atribuie la substanțele stupefiante și pe care el le-a cultivat pînă la data de 22.06.2018, când aceste plante au fost depistate și ridicate în urma percheziției efectuate de colaboratorii de poliție ai Inspectoratului de Poliție Cahul.

Tot el, urmărind scopul păstrării ilegale a drogurilor, în proporții mari și fără scop de înstrăinare, în continuarea intenției sale infracționale, încălcând prevederile art.11 alin. (1) a Legii nr.382 din 06.05.1999 “Cu privire la circulația substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor ”, începând cu o perioadă nedeterminată, a păstrat la locul de trai al său și anume în domiciliul ce aparține lui Chisse Maria xx, amplasat în s. xx, r-nul xx, masa vegetală uscată și grosier mărunțită, care conform raportului de expertiză nr.34/12/3-R-313 din 27.06.2018, reprezintă marijuana și se atribuie la substanțe stupefiante, cantitatea substanței stupefiante (marijuana- materie uscată) constituie 0,155 kg- adică în proporții mari, și pe care a păstrat-o în locul indicat pînă la data de 22.06.2018, când aceste droguri au fost depistate și ridicate în urma percheziției efectuate de colaboratorii de poliție ai Inspectoratului de Poliție Cahul.

Conform prevederilor Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr.79 din 23.01.2006 „Privind aprobarea Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, Haritonov Constantin, a comis acțiuni ilegale de păstrare a drogurilor în proporții mari.

Instanța a reținut că, inculpatul a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedură specială, este de acord cu calificarea și nu dorește administrarea de noi probe.

Astfel, instanța i-a încadrat acțiunile lui în baza art. 217 alin. (1) Cod penal, ca semănatul și cultivarea ilegală a plantelor care conțin droguri, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare și în baza art.217 alin. (2) Cod penal, păstrarea drogurilor, săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, că inculpatul a recunoscut vina, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de condițiile de viață ale familiei acestuia, concluzionând de a-i aplica o pedeapsă sub formă de amendă.

Totodată, instanța a statuat că, potrivit art. 227 alin. (1) și (2) pct. 5) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Astfel, urmează de a încasa de la inculpat în beneficiul statului suma de 1680 lei, ce constituie cheltuieli judiciare.

3. Procurorul în Procuratura raionului Cahul, Inna Vîhodeț, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 217 alin. (1) Cod penal la 67 de ore muncă neremunerată în folosul comunității, în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la 100 de ore muncă neremunerată în folosul comunității, și în temeiul art. 84 Cod penal, definitiv, la 165 de ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu încasarea în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă totală de 1680 lei.

Apelanta a invocat că prima instanță a ignorat prevederile art. 75 Cod penal, privind gravitatea infracțiunii săvârșite, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, numindu-i o pedeapsă prea blândă în coraport cu fapta săvârșită de inculpat.

Ori, pedeapsa stabilită lui Haritonov Constantin nu corespunde gravității infracțiunii comise, circumstanțelor stabilite în cauză.

3.1. A declarat apel și Avocata Mariana Turculeț, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 217 alin. (1) și 217 alin. (2) Cod penal la pedeapsa minimă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, cu respingerea cerinței procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată.

Apelanta a invocat, că în cadrul dezbaterilor judiciare atât inculpatul, cât și apărarea au pledat pentru aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, pe motivul lipsei surselor financiare de achitare a amenzii în cazul stabilirii acesteia de către instanța de judecată. Aceeași poziție a fost expusă și de partea acuzării care a solicitat ca inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă definitivă de 165 de ore muncă neremunerată în folosul comunității.

De asemenea, potrivit art. 227 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Conform art. (2) pct. (5) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare cuprind sumele în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Art. 75 alin. (3) a Legii nr. 68 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, din 14 aprilie 2016, în vigoare din 10.12.2016, cu modificări ulterioare, enunță că „în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală..

Din materialele cauzei penale prezente rezultă cu certitudine că ordonatorul expertizei judiciare, a fost organul de urmărire penală.

Deci, se constată că expertiza judiciară a fost dispusă în cadrul urmăririi penale pentru acumularea probatoriului necesar și aceste cheltuieli sunt trecute în contul statului și astfel nu urmează a fi încasate din contul inculpatului. Or, aceste acțiuni ce țin de activitatea organului de urmărire penală în sarcina căruia este depistarea circumstanțelor care dovedesc comiterea infracțiunii și identificarea făptuitorului sau pentru înaintarea învinuirii făptuitorului.

Astfel, consideră că soluția instanței de fond cu privire la încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată este nefondată, or acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar

pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce urmează a fi trecute în contul statului.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2019, apelurile au fost admise, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Lui Haritonov Constantin, recunoscut vinovat în baza art. 217 alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 67 de ore muncă neremunerată în folosul comunității, și în baza art. 217 alin. (2) Cod penal 100 de ore muncă neremunerată în folosul comunității.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 167 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 1680 lei, a fost respinsă.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că prima instanță incorect i-a aplicat inculpatului pedeapsa sub formă de amendă, fără a motiva imposibilitatea aplicării pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Totodată, a fost necesară stabilirea circumstanțelor cauzei și de către organul de urmărire penală a fost dispusă efectuarea expertizei chimice, cu prezentarea concluziilor experților.

Prin urmare, încasarea cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizelor, se fac din contul mijloacelor bugetului de stat, deoarece, în sarcina statului este de a dovedi vinovăția celor imputate în acțiunile inculpatului.

Așadar, nu poate fi pusă pe seama inculpatului încasarea cheltuielilor de judecată la suma de 1680 lei, aceste cheltuieli fiind suportate în cadrul instrumentării cauzei penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului și aceste cheltuieli urmează a fi trecute în contul statului.

5. Procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate în latura cheltuielilor judiciare, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul a invocat, că conform art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

În primul rând, cheltuieli legate cu efectuarea expertizelor judiciare sunt cheltuite în legătură cu necesitatea escortării inculpatului reținut la organul de urmărire penală în scopul efectuării acțiunilor procesuale în cauza penală.

În al doilea rând, la soluționarea chestiunii cine suportă cheltuielile respective, trebuie soluționată reieșind din prevederile art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, care pe prim plan pune pe condamnat, responsabil de aceste cheltuieli, și doar dacă condamnatul nu este în stare, din diferite motive, invaliditate, incapacitatea juridică etc., cheltuielile sunt trecute în contul statului.

În al treilea rând, în dispozitivul deciziei instanței, lipsesc soluții privind cheltuielile judiciare, așa cum se cere potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 14) și art.397 pct. 5) Cod de procedură penală în coroborare cu art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, ori cheltuielile judiciare sunt suportate de către inculpat sau sunt

trecute în contul statului. Simpla soluție de respingere a cerinței procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare nu este o soluție procesuală, deplină și legală.

În drept, recursul este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dacă hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar al procurorului, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind chestiunea cheltuielilor judiciare în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală, corect ținând cont de prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14), 227 alin. (1) și (3), 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prescriu expres că la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, suportate pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea altor cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză, iar plata acestor expertize judiciare se face din contul mijloacelor bugetului de stat, astfel că instanța de apel just, argumentat și în limitele competenței legale a statuat că, în speță, cheltuielile pentru efectuarea expertizelor judiciare urmează a fi făcute din contul mijloacelor bugetului de stat.

Pe lângă aceasta, recursul ordinar, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura cheltuielilor judiciare.

Însă, pornind de la relevanțele art. 229 alin. (1) și (3), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, instanța de judecată *poate* obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, instanța *poate* elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în aspectul cheltuielilor judiciare în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art.

427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza hotărârii, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de Procuror-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 aprilie 2019, în privința inculpatului Haritonov Constantin xxx, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 15 noiembrie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun